

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 791

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 8 noiembrie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
		HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
26.			Partea I, a Acordului dintre Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Afacerilor Interne din Republica Bulgaria privind cooperarea în domeniul învățământului, instruirii și calificării polițiștilor, semnat la București la 12 octombrie 2011 22–23	
		1.518/890.	— Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru aprobarea formularului de raportare a consumului de medicamente 24–25	
			DECRETE	
786.		1.519/887.	— Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind modificarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 864/538/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice pentru anul 2011 de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2011—2012 26	
			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.078.				ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
				ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
245.				Decizia nr. 23 din 17 octombrie 2011 27–31

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexelor la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 43/2008 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților și la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 41/2010 privind aprobarea componenței nominale a Comisiei pentru comunitățile de români din afara granițelor țării

În temeiul art. 40 alin. (4) și al art. 42 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 43/2008 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 875 din 23 decembrie 2008, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Edler András György, aparținând Grupului parlamentar al UDMR, trece de la Comisia pentru administrație publică, amenajarea teritoriului și echilibru ecologic la Comisia pentru buget, finanțe și bănci, în calitate de membru.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 2 noiembrie 2011, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
IOAN OLTEAN

București, 2 noiembrie 2011.
Nr. 26.

Art. II. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 41/2010 privind aprobarea componenței nominale a Comisiei pentru comunitățile de români din afara granițelor țării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 21 decembrie 2010, se modifică după cum urmează:

— doamna deputat Pető Csilla-Mária, aparținând Grupului parlamentar al UDMR, este desemnată în calitate de membru al Comisiei pentru comunitățile de români din afara granițelor țării pe locul devenit vacant prin decesul domnului deputat Pálfi Mózes Zoltán.

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă cu o stea din Serviciul de Informații Externe

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului de Informații Externe,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea prevăzut în anexa¹ care face parte integrantă din prezentul decret trece în rezervă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din Constituția României, republicată, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 31 octombrie 2011.
Nr. 786.

¹ Anexa conține informații clasificate și urmează regimul juridic prevăzut de Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind modificarea anexei la Normele metodologice
pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 75/2001
privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal,
aprobrate prin Hotărârea Guvernului nr. 31/2003**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa la Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 31/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 14 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Litera O „Fapte care constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare” din anexa la normele metodologice prevăzută la art. I se aplică până la data de 1 ianuarie 2012. De la aceeași dată intră în vigoare litera P „Fapte care constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare” din anexa la normele metodologice prevăzută la art. I.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 26 octombrie 2011.
Nr. 1.078.

ANEXĂ

(Anexa la normele metodologice)

FAPTELE**care se înscriu în cazierul fiscal al contribuabililor, potrivit legislației în vigoare****A. Fapte care constituie infracțiuni potrivit Legii nr. 241/2005
pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare**

Codul faptei	Descrierea faptei	Actul normativ care prevede fapta	Actul normativ care prevede sancțiunea	Sancțiunea prevăzută de lege
1	2	3	4	5
1.01	Fapta contribuabilului care, cu intenție, nu reface documentele de evidență contabilă distruse, în termenul înscris în documentele de control, deși acesta putea să o facă	Art. 3 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Art. 3 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Amendă de la 5.000 lei la 30.000 lei
1.02	Refuzul nejustificat al unei persoane de a prezenta organelor competente documentele legale și bunurile din patrimoniu, în scopul împiedicării verificărilor financiare, fiscale sau vamale, în termen de cel mult 15 zile de la somație	Art. 4 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Art. 4 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Închisoare de la 6 luni la 3 ani sau amendă
1.03	Împiedicarea, sub orice formă, a organelor competente de a intra, în condițiile prevăzute de lege, în sedii, incinte ori pe terenuri, cu scopul efectuării verificărilor financiare, fiscale sau vamale	Art. 5 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Art. 5 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Închisoare de la 6 luni la 3 ani sau amendă

1	2	3	4	5
1.04	Reținerea și nevărsarea, cu intenție, în cel mult 30 de zile de la scadență, a sumelor reprezentând impozite sau contribuții cu reținere la sursă	Art. 6 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Art. 6 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Închisoare de la un an la 3 ani sau amendă
1.05	Deținerea sau punerea în circulație, fără drept, a timbrelor, banderolelor sau formularelor tipizate, utilizate în domeniul fiscal, cu regim special	Art. 7 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Art. 7 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Închisoare de la 2 ani la 7 ani și interzicerea unor drepturi
1.06	Tipărirea, deținerea sau punerea în circulație, cu știință, de timbre, banderole sau formulare tipizate, utilizate în domeniul fiscal, cu regim special, falsificate	Art. 7 alin. (2) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Art. 7 alin. (2) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Închisoare de la 3 ani la 12 ani și interzicerea unor drepturi
1.07	Stabilirea cu rea-credință de către contribuabil a impozitelor, taxelor sau contribuțiilor, având ca rezultat obținerea, fără drept, a unor sume de bani cu titlu de rambursări sau restituiri de la bugetul general consolidat ori compensări datorate bugetului general consolidat	Art. 8 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Art. 8 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Închisoare de la 3 ani la 10 ani și interzicerea unor drepturi
1.08	Asocierea în vederea săvârșirii faptei prevăzute de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Art. 8 alin. (2) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Art. 8 alin. (2) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Închisoare de la 5 ani la 15 ani și interzicerea unor drepturi
1.09	Tentativa la infracțiunile prevăzute la pct. 1.07 și 1.08 din prezenta anexă	Art. 8 alin. (3) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Art. 8 alin. (3) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Se pedepsește conform legii.
1.10	Ascunderea bunului ori a sursei impozabile sau taxabile în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale	Art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Art. 9 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi Dacă prin faptă s-a produs un prejudiciu mai mare de 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 2 ani. Dacă prin faptă s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 3 ani.
1.11	Omissionea, în tot sau în parte, a evidențierii, în actele contabile ori în alte documente legale, a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale	Art. 9 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Art. 9 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi Dacă prin faptă s-a produs un prejudiciu mai mare de 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 2 ani. Dacă prin faptă s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în

1	2	3	4	5
				echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 3 ani.
1.12	Evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale	Art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Art. 9 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi Dacă prin faptă s-a produs un prejudiciu mai mare de 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 2 ani. Dacă prin faptă s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 3 ani.
1.13	Alterarea, distrugerea sau ascunderea de acte contabile, memorii ale aparatelor de taxat sau de marcat electronice fiscale sau de alte mijloace de stocare a datelor, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale	Art. 9 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Art. 9 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi Dacă prin faptă s-a produs un prejudiciu mai mare de 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 2 ani. Dacă prin faptă s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 3 ani.
1.14	Executarea de evidențe contabile duble, folosindu-se înscrisuri sau alte mijloace de stocare a datelor, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale	Art. 9 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Art. 9 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi Dacă prin faptă s-a produs un prejudiciu mai mare de 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 2 ani. Dacă prin faptă s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 3 ani.

1	2	3	4	5
1.15	Sustragerea de la efectuarea verificărilor financiare, fiscale sau vamale, prin nedeclararea, declararea fictivă ori declararea inexactă cu privire la sediile principale sau secundare ale persoanelor verificate, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale	Art. 9 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Art. 9 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi Dacă prin faptă s-a produs un prejudiciu mai mare de 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 2 ani. Dacă prin faptă s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 3 ani.
1.16	Substituirea, degradarea sau înstrăinarea de către debitor sau de către terțe persoane a bunurilor sechestrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală și ale Codului de procedură penală, în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale	Art. 9 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Art. 9 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare	Închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi Dacă prin faptă s-a produs un prejudiciu mai mare de 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 2 ani. Dacă prin faptă s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 3 ani.

B. Fapte care constituie infracțiuni potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

2.01	Producerea de produse accizabile ce intră sub incidența regimului de antrepozitare prevăzut la titlul VII din Codul fiscal, în afara unui antrepozit fiscal autorizat de către autoritatea competentă	Art. 296 ¹ alin. (1) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 296 ¹ alin. (2) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 2 ani la 7 ani
2.02	Achiziționarea de alcool etilic și de distilate în vrac de la alți furnizori decât antrepozitarii autorizați pentru producție sau expeditorii înregistrați de astfel de produse, potrivit titlului VII din Codul fiscal	Art. 296 ¹ alin. (1) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 296 ¹ alin. (2) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 1 an la 4 ani După constatarea faptei, organul de control competent dispune oprirea activității, sigilarea instalației în conformitate cu procedurile tehnologice de închidere a instalației și înaintează actul de control autorității fiscale care a emis autorizația, cu propunerea de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal.

1	2	3	4	5
2.03	Livrarea produselor energetice prevăzute la art. 206 ¹⁶ alin. (3) lit. a)—e) din Codul fiscal din antrepozitele fiscale către cumpărători, persoane juridice, fără deținerea de către antrepozitul fiscal expeditor a documentului de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată	Art. 296 ¹ alin. (1) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 296 ¹ alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 2 ani la 7 ani După constatarea faptei, organul de control competent dispune oprirea activității, sigilarea instalației în conformitate cu procedurile tehnologice de închidere a instalației și înaintează actul de control autorității fiscale care a emis autorizația, cu propunerea de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal.
2.04	Marcarea cu marcaje false a produselor accizabile supuse marcării ori deținerea în antrepozitul fiscal a produselor marcate în acest fel	Art. 296 ¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 296 ¹ alin. (2) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 2 ani la 7 ani După constatarea faptei, organul de control competent dispune oprirea activității, sigilarea instalației în conformitate cu procedurile tehnologice de închidere a instalației și înaintează actul de control autorității fiscale care a emis autorizația, cu propunerea de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal.
2.05	Refuzul sub orice formă al accesului autorităților competente cu atribuții de control pentru efectuarea de verificări inopinate în antrepozitele fiscale	Art. 296 ¹ alin. (1) lit. i) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 296 ¹ alin. (2) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 1 an la 4 ani După constatarea faptei, organul de control competent dispune oprirea activității, sigilarea instalației în conformitate cu procedurile tehnologice de închidere a instalației și înaintează actul de control autorității fiscale care a emis autorizația, cu propunerea de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal.
2.06	Livrarea reziduurilor de produse energetice pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile, altfel decât se prevede la titlul VII din Codul fiscal	Art. 296 ¹ alin. (1) lit. j) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 296 ¹ alin. (2) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 6 luni la 2 ani
2.07	Achiziționarea reziduurilor de produse energetice pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile, altfel decât se prevede la titlul VII din Codul fiscal	Art. 296 ¹ alin. (1) lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 296 ¹ alin. (2) lit. c) și alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 6 luni la 2 ani După constatarea faptei, organul de control competent dispune oprirea activității, sigilarea instalației în conformitate cu procedurile tehnologice de închidere a instalației și înaintează actul de control autorității fiscale care a emis autorizația, cu propunerea de suspendare a autorizației de antrepozit fiscal.

1	2	3	4	5
2.08	Deținerea de către orice persoană în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit titlului VII din Codul fiscal, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false peste limita a 10.000 țigarete, 400 țigări de foi de 3 grame, 200 țigări de foi mai mari de 3 grame, peste 1 kg tutun de fumat, băuturi spirtoase peste 200 litri, produse intermediare de alcool peste 300 litri	Art. 296 ¹ alin. (1) lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 296 ¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 1 an la 4 ani
2.09	Folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum și amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete prin care se pot extrage cantități de alcool sau distilate necontorzitate	Art. 296 ¹ alin. (1) lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 296 ¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 1 an la 4 ani
C. Fapte care constituie infracțiuni potrivit Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare				
3.01	Fapta persoanei care falsifică, sustrage sau distruge evidențele debitorului ori ascunde o parte din activul averii acestuia	Art. 143 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare	Art. 143 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 6 luni la 5 ani
3.02	Fapta persoanei care înfățișează datorii inexistente sau prezintă în registrele debitorului, în alt act sau în situația financiară sume nedatorate, fiecare dintre aceste fapte fiind săvârșite în fraudă creditorilor	Art. 143 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare	Art. 143 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 6 luni la 5 ani
3.03	Fapta persoanei care înștrăinează, în fraudă creditorilor, în caz de insolvență a debitorului, o parte din active	Art. 143 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare	Art. 143 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 6 luni la 5 ani
D. Fapte care constituie infracțiuni potrivit Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare				
4.01	Fapta persoanei care, cu rea-credință, a făcut declarații inexacte, în baza cărora s-a operat o înmatriculare ori s-a făcut o mențiune în registrul comerțului	Art. 48 alin. (1) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 48 alin. (1) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 3 luni la 2 ani sau amendă de la 100 lei la 500 lei, dacă, potrivit legii, fapta nu constituie infracțiune mai gravă
E. Fapte care constituie infracțiuni potrivit Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare				
5.01	Introducerea în sau scoaterea din țară, prin orice mijloace, a bunurilor sau mărfurilor, prin alte locuri decât cele stabilite pentru control vamal	Art. 270 alin. (1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Art. 270 alin. (1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 2 ani la 7 ani și interzicerea unor drepturi
5.02	Introducerea în sau scoaterea din țară prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragere de la controlul vamal, a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal, dacă valoarea în vamă a bunurilor sau a mărfurilor sustrate este mai mare de 20.000 lei în cazul bunurilor supuse accizelor și mai mare de 40.000 lei în cazul celorlalte bunuri sau mărfuri	Art. 270 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Art. 270 alin. (1) și (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 2 ani la 7 ani și interzicerea unor drepturi

1	2	3	4	5
5.03	Introducerea în sau scoaterea din țară, de două ori în decursul unui an, prin locurile stabilite pentru controlul vamal, prin sustragere de la controlul vamal, a bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal, dacă valoarea în vamă a bunurilor sau a mărfurilor sustrate este mai mică de 20.000 lei în cazul produselor supuse accizelor și mai mică de 40.000 lei în cazul celorlalte bunuri sau mărfuri	Art. 270 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Art. 270 alin. (1) și (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 2 ani la 7 ani și interzicerea unor drepturi
5.04	Înstrăinarea sub orice formă a mărfurilor aflate în tranzit vamal	Art. 270 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Art. 270 alin. (1) și (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 2 ani la 7 ani și interzicerea unor drepturi
5.05	Colectarea, deținerea, producerea, transportul, preluarea, depozitarea, predarea, desfacerea și vânzarea bunurilor sau a mărfurilor care trebuie plasate sub un regim vamal, cunoscând că acestea provin din contrabandă sau sunt destinate săvârșirii acesteia	Art. 270 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Art. 270 alin. (1) și (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 2 ani la 7 ani și interzicerea unor drepturi
5.06	Introducerea în sau scoaterea din țară, fără drept, de arme, muniții, materiale explozibile, droguri, precursori, materiale nucleare sau alte substanțe radioactive, substanțe toxice, deșeuri, reziduuri ori materiale chimice periculoase	Art. 271 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Art. 271 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 3 ani la 12 ani și interzicerea unor drepturi, dacă legea penală nu prevede o pedeapsă mai mare
5.07	Folosirea, la autoritatea vamală, a documentelor vamale de transport sau comerciale care se referă la alte mărfuri sau bunuri ori la alte cantități de mărfuri sau bunuri decât cele prezentate în vamă	Art. 272 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Art. 272 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 2 ani la 7 ani și interzicerea unor drepturi
5.08	Folosirea, la autoritatea vamală, a documentelor vamale de transport sau comerciale falsificate	Art. 273 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Art. 273 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 3 ani la 10 ani și interzicerea unor drepturi
5.09	Faptele prevăzute la art. 270—273 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite de una sau mai multe persoane înarmate ori de două sau mai multe persoane împreună	Art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Art. 274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 5 ani la 15 ani și interzicerea unor drepturi
5.10	Tentativa la infracțiunile prevăzute la art. 270—274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Art. 275 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Art. 275 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Se pedepsește conform legii.
5.11	Dacă faptele prevăzute la art. 270—274 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, sunt săvârșite de angajați sau reprezentanți ai unor persoane juridice care au ca obiect de activitate operațiuni de import-export ori în folosul acestor persoane juridice	Art. 276 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Art. 276 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare	Se poate aplica și interzicerea unor drepturi, potrivit art. 64 lit. c) din Codul penal.

1	2	3	4	5
F. Fapte care constituie infracțiuni potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare				
6.01	Efectuarea cu știință de înregistrări inexacte, precum și omisiunea cu știință a înregistrărilor în contabilitate, având drept consecință denaturarea veniturilor, cheltuielilor, rezultatelor financiare, precum și a elementelor de activ și de pasiv ce se reflectă în bilanț	Art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Se pedepsește conform legii.
G. Fapte care constituie infracțiuni potrivit Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare				
7.01	Schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei	Art. 23 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare	Art. 23 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 3 ani la 12 ani
7.02	Ascunderea sau disimularea adevăratei naturi a provenienței, a situației, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni	Art. 23 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare	Art. 23 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 3 ani la 12 ani
7.03	Dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni	Art. 23 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare	Art. 23 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 3 ani la 12 ani
7.04	Tentativa la infracțiunile prevăzute la art. 23 alin. (1) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare	Art. 23 alin. (3) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare	Art. 23 alin. (3) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare	Se pedepsește conform legii.
H. Fapte care constituie infracțiuni potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare				
8.01	Fapta săvârșită de administratorul, directorul sau alt reprezentant legal al unei persoane juridice ori de o persoană fizică, după caz, de desfășurare fără licență sau autorizație a oricăreia dintre activitățile din domeniul jocurilor de noroc	Art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare	Art. 23 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la un an la 3 ani sau amendă
I. Fapte care constituie infracțiuni potrivit Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare				
9.01	Reținerea de către angajator de la salariați a contribuțiilor datorate bugetului asigurărilor pentru șomaj și nevirarea acestora în termen de 15 zile în conturile stabilite potrivit reglementărilor în vigoare	Art. 112 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare	Art. 112 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare	Închisoare de la 3 luni la 6 luni sau amendă

1	2	3	4	5
J. Fapte care constituie infracțiuni potrivit Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare				
10.01	Fapta persoanei care dispune utilizarea în alte scopuri sau nevirarea la fond a contribuției reținute de la asigurați	Art. 303 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare	Codul penal	Se pedepsește conform legii.
10.02	Completarea declarației prevăzute la art. 215 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, cu date nereale, având ca efect denaturarea evidențelor privind asigurării, stadiul de cotizare sau contribuțiile față de fond	Art. 304 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare	Codul penal	Se pedepsește conform legii.
K. Fapte care constituie infracțiuni potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată, cu modificările ulterioare				
11.01	Fapta persoanei care utilizează sumele destinate asigurării pentru accidente de muncă și boli profesionale în alte scopuri decât cele prevăzute de lege	Art. 100 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată, cu modificările ulterioare	Art. 100 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată, cu modificările ulterioare	Închisoare de la 6 luni la 2 ani sau amendă
L. Alte fapte care constituie infracțiuni în domeniul financiar, vamal și care privesc disciplina financiară				
12.01	Alte fapte săvârșite în domeniul financiar, vamal și care privesc disciplina financiară, sancționate potrivit legislației penale			Se pedepsesc conform normelor în vigoare.
M. Fapte care constituie contravenții potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare				
13.01	Deținerea, cu orice titlu, de elemente de natura activelor și datorilor, precum și efectuarea de operațiuni economico-financiare, fără să fie înregistrate în contabilitate	Art. 41 pct. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 42 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei
N. Fapte care constituie contravenții potrivit Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare				
14.01	Nerespectarea de către bănci a obligațiilor privind furnizarea informațiilor și a obligațiilor de decontare prevăzute de Codul de procedură fiscală	Art. 219 alin. (1) lit. j) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 219 alin. (2) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 500 lei la 1.000 lei, pentru persoanele fizice, și amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei, pentru persoanele juridice
14.02	Nerespectarea obligațiilor ce-i revin terțului poprit, potrivit Codului de procedură fiscală	Art. 219 alin. (1) lit. k) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 219 alin. (2) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 500 lei la 1.000 lei, pentru persoanele fizice, și amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei, pentru persoanele juridice
14.03	Refuzul debitorului supus executării silite de a preda bunurile organului de executare spre a fi sechestrate sau de a le pune la dispoziție acestuia pentru a fi identificate și evaluate	Art. 219 alin. (1) lit. m) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 219 alin. (2) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 500 lei la 1.000 lei, pentru persoanele fizice, și amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei, pentru persoanele juridice
14.04	Refuzul de a prezenta organului financiar-fiscal bunurile materiale supuse impozitelor, taxelor, contribuțiilor datorate bugetului general consolidat, în vederea stabilirii realității declarației fiscale	Art. 219 alin.(1) lit. n) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 219 alin. (2) lit. e), f) și g) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 1.000 lei la 1.500 lei, pentru persoanele fizice, și amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, pentru persoanele juridice, dacă obligațiile fiscale sustrase la plată sunt de până la 50.000 lei inclusiv

1	2	3	4	5
				<p>Amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, pentru persoanele fizice, și amendă de la 12.000 lei la 14.000 lei, pentru persoanele juridice, dacă obligațiile fiscale sustrate la plată sunt cuprinse între 50.000 lei și 100.000 lei inclusiv</p> <p>Amendă de la 6.000 lei la 8.000 lei, pentru persoanele fizice, și amendă de la 25.000 lei la 27.000 lei, pentru persoanele juridice, dacă obligațiile fiscale sustrate la plată sunt mai mari de 100.000 lei</p>
14.05	Nereținerea, potrivit legii, de către plătitorii obligațiilor fiscale, a sumelor reprezentând impozite și contribuții cu reținere la sursă	Art. 219 alin. (1) lit. o) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 219 alin. (2) lit. e), f) și g) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	<p>Amendă de la 1.000 lei la 1.500 lei, pentru persoanele fizice, și amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, pentru persoanele juridice, dacă obligațiile fiscale sustrate la plată sunt de până la 50.000 lei inclusiv</p> <p>Amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, pentru persoanele fizice, și amendă de la 12.000 lei la 14.000 lei, pentru persoanele juridice, dacă obligațiile fiscale sustrate la plată sunt cuprinse între 50.000 lei și 100.000 lei inclusiv</p> <p>Amendă de la 6.000 lei la 8.000 lei, pentru persoanele fizice, și amendă de la 25.000 lei la 27.000 lei, pentru persoanele juridice, dacă obligațiile fiscale sustrate la plată sunt mai mari de 100.000 lei</p>
14.06	Reținerea și nevărsarea în totalitate, de către plătitorii obligațiilor fiscale, a sumelor reprezentând impozite și contribuții cu reținere la sursă, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni	Art. 219 alin. (1) lit. p) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 219 alin. (2) lit. e), f) și g) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	<p>Amendă de la 1.000 lei la 1.500 lei, pentru persoanele fizice, și amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, pentru persoanele juridice, dacă obligațiile fiscale sustrate la plată sunt de până la 50.000 lei inclusiv</p> <p>Amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, pentru persoanele fizice, și amendă de la 12.000 lei la 14.000 lei, pentru persoanele juridice, dacă obligațiile fiscale sustrate la plată sunt cuprinse între 50.000 lei și 100.000 lei inclusiv</p> <p>Amendă de la 6.000 lei la 8.000 lei, pentru persoanele fizice, și amendă de la 25.000 lei la 27.000 lei, pentru persoanele juridice, dacă obligațiile fiscale sustrate la plată sunt mai mari de 100.000 lei</p>

1	2	3	4	5
O. Fapte care constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare				
15.01	Deținerea de produse accizabile în afara regimului suspensiv, care nu au fost introduse în sistemul de accizare conform titlului VII din Codul fiscal	Art. 220 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și confiscarea produselor, iar în situația în care acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare
15.02	Neanunțarea autorității fiscale competente, în termenul legal, despre modificările aduse datelor inițiale avute în vedere la eliberarea autorizației	Art. 220 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei
15.03	Deținerea în afara antrepozitului fiscal ori comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit titlului VII din Codul fiscal, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false sub limitele prevăzute la art. 296 ¹ alin. (1) lit. l) din Codul fiscal	Art. 220 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și: — confiscarea produselor, iar în situația în care acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare; — oprirea activității de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1—3 luni, în cazul comerțanților în sistem angro sau cu amănuntul
15.04	Nerespectarea programului de lucru al antrepozitului fiscal, așa cum a fost aprobat de autoritatea fiscală competentă	Art. 220 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și: — oprirea activității de producție a produselor accizabile prin sigilarea instalației, în cazul producătorilor; — suspendarea autorizației de antrepozit fiscal de către autoritatea fiscală competentă, la propunerea organului de control
15.05	Practicarea, cu excepția situațiilor prevăzute de lege, de către producători, importatori sau de către persoane care comercializează, sub orice formă, de prețuri de vânzare mai mici decât costurile ocazionate de producerea, importul sau desfacerea produselor vândute, la care se adaugă acciza și taxa pe valoarea adăugată, dacă fapta nu a fost săvârșită astfel încât să constituie infracțiune	Art. 220 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei
15.06	Neînscrierea distinctă în facturi a valorii accizelor sau a impozitului la țiteiul și gazele naturale din producția internă, în cazurile prevăzute la titlul VII din Codul fiscal	Art. 220 alin. (1) lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei
15.07	Neutilizarea documentelor fiscale prevăzute de titlul VII din Codul fiscal	Art. 220 alin. (1) lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei

1	2	3	4	5
15.08	Nefectuarea, prin unități bancare, a decontărilor între furnizori și cumpărători, ca persoane juridice, de produse accizabile	Art. 220 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei
15.09	Amplasarea mijloacelor de măsurare a producției și a concentrației de alcool și distilate în alte locuri decât cele prevăzute expres în titlul VIII din Codul fiscal sau deteriorarea sigiliilor aplicate de către supraveghetorul fiscal și nesesizarea organului fiscal în cazul deteriorării lor	Art. 220 alin. (1) lit. i) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și: — oprirea activității de producție a produselor accizabile prin sigilarea instalației, în cazul producătorilor; — suspendarea autorizației de antrepozit fiscal de către autoritatea fiscală competentă, la propunerea organului de control
15.10	Nesolicitarea desemnării supraveghetorului fiscal în vederea desigilării cisternelor sau recipientelor în care se transportă alcoolul și distilatele în vrac	Art. 220 alin. (1) lit. j) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei
15.11	Transportul de produse accizabile care nu sunt însoțite de documentul administrativ de însoțire a mărfii — DAI — prevăzut la titlul VII din Codul fiscal sau pentru care documentul este completat cu date incorecte ori incomplete referitoare la cantitate, cod NC sau mijlocul de transport, precum și transportul de produse accizabile efectuat prin cisterne ori recipiente care nu poartă sigiliile supraveghetorului fiscal ori au sigilii deteriorate	Art. 220 alin. (1) lit. k) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și: — confiscarea produselor, iar în situația în care acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare; — confiscarea cisternelor, recipientelor și a mijloacelor de transport utilizate în transportul produselor accizabile
15.12	Fabricarea de alcool sanitar de către alte persoane decât antrepozitarii autorizați pentru producție de alcool etilic	Art. 220 alin. (1) lit. l) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și: — confiscarea produselor, iar în situația în care acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare; — oprirea activității de producție a produselor accizabile prin sigilarea instalației, în cazul producătorilor
15.13	Comercializarea în vrac, pe piața internă, a alcoolului sanitar	Art. 220 alin. (1) lit. m) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și: — confiscarea produselor, iar în situația în care acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare; — oprirea activității de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1—3 luni, în cazul comercianților în sistem angro sau cu amănuntul; — suspendarea autorizației de antrepozit fiscal de către autoritatea fiscală competentă, la propunerea organului de control

1	2	3	4	5
15.14	Circulația și comercializarea în vrac a alcoolului etilic rafinat și a distilatelor în alte scopuri decât cele expres prevăzute în titlul VIII din Codul fiscal	Art. 220 alin. (1) lit. n) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și: — confiscarea produselor, iar în situația în care acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare; — oprirea activității de producție a produselor accizabile prin sigilarea instalației, în cazul producătorilor; — suspendarea autorizației de antrepozit fiscal de către autoritatea fiscală competentă, la propunerea organului de control
15.15	Neevidențierea corectă în registrul special a cantităților de alcool și distilate importate în vrac	Art. 220 alin. (1) lit. o) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei
15.16	Neevidențierea la organele fiscale teritoriale a situațiilor privind modul de valorificare a alcoolului și distilatelor	Art. 220 alin. (1) lit. p) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei
15.17	Nesolicitarea organului fiscal teritorial în vederea desigilării instalațiilor de fabricație, precum și neevidențierea în registrul destinat acestui scop a informațiilor privind capacitățile reale de distilare, data și ora sigilării și desigilării cazanelor sau a celorlalte instalații de fabricație a țuicii și a rachiurilor de fructe	Art. 220 alin. (1) lit. q) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei
15.18	Comercializarea, la prețuri mai mari decât prețurile maxime de vânzare cu amănuntul declarate, a produselor pentru care s-au stabilit astfel de prețuri	Art. 220 alin. (1) lit. r) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei
15.19	Comercializarea produselor ce nu se regăsesc în listele cuprinzând prețurile maxime de vânzare cu amănuntul declarate de către operatorii economici producători și importatori	Art. 220 alin. (1) lit. s) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei
15.20	Refuzul operatorilor economici producători de țigarete de a prelua și de a distruge, în condițiile prevăzute de lege, cantitățile de produse de tutun confiscate	Art. 220 alin. (1) lit. ș) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei
15.21	Comercializarea în vrac și utilizarea ca materie primă, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, a alcoolului etilic și a distilatelor cu concentrația alcoolică sub 96,0% în volum	Art. 220 alin. (1) lit. ț) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei

1	2	3	4	5
15.22	Desfășurarea activităților de distribuție și comercializare angro a băuturilor alcoolice și a produselor din tutun fără îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 244 ¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (1) lit. u) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și oprirea activității de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1—3 luni, în cazul comercianților în sistem angro sau cu amănuntul
15.23	Comercializarea, prin pompele stațiilor de distribuție, a altor uleiuri minerale decât cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor și motorinelor auto, precum și a petrolului lampant, care corespund standardelor naționale de calitate	Art. 220 alin. (1) lit. v) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și: — confiscarea produselor, iar în situația în care acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare; — oprirea activității de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1—3 luni, în cazul comercianților în sistem angro sau cu amănuntul
15.24	Funcționarea instalațiilor de producere alcool etilic și de distilate, fără program aprobat	Art. 220 alin. (1) lit. x) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și: — confiscarea produselor, iar în situația în care acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare; — oprirea activității de producție a produselor accizabile prin sigilarea instalației, în cazul producătorilor; — suspendarea autorizației de antrepozit fiscal de către autoritatea fiscală competentă, la propunerea organului de control
15.25	Comercializarea produselor accizabile într-un antrepozit fiscal în perioada în care autorizația a fost suspendată, revocată sau anulată, fără acordul autorității fiscale competente pentru valorificarea stocurilor de produse, acordat în condițiile prevăzute de lege, precum și nerespectarea prevederilor art. 178 alin. (3) din Codul fiscal	Art. 220 alin. (1) lit. y) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și confiscarea produselor, iar în situația în care acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare
15.26	Netransmiterea în termenul legal a documentului administrativ de însoțire a mărfii către autoritatea fiscală competentă, la momentul expedierii produselor accizabile în regim suspensiv	Art. 220 alin. (2 ¹) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2 ¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 1.000 lei la 3.000 lei
15.27	Primirea produselor accizabile fără prezentarea documentului administrativ de însoțire a mărfii la destinație, cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel	Art. 220 alin. (2 ¹) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2 ¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 1.000 lei la 3.000 lei

1	2	3	4	5
15.28	Desfășurarea activității de comercializare de către operatorii economici prevăzuți la alin. (4) și (6) ale art. 206 ⁶⁹ din Codul fiscal, care nu respectă obligațiile menționate la alin. (4) și (6) ale art. 206 ⁶⁹	Art. 206 ⁶⁹ alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 220 alin. (2 ²) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei, precum și confiscarea sumelor rezultate din vânzare și revocarea atestatului
P. Fapte care constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare				
16.01	Nedepunerea la termenele prevăzute de lege a situațiilor de raportare reglementate în titlul VII din Codul fiscal	Art. 221 ³ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei
16.02	Neanunțarea autorității competente în termenul legal, potrivit titlului VII din Codul fiscal, despre modificările aduse datelor inițiale avute în vedere la eliberarea autorizației	Art. 221 ³ alin. (1) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (1) și (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei Autoritatea competentă poate revoca, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinat înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz.
16.03	Schimbarea destinației produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize cu nerespectarea condițiilor prevăzute de lege	Art. 221 ³ alin. (1) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei
16.04	Refuzul operatorilor economici de a prelua și de a distruge cantitățile confiscate de tutun prelucrat, în condițiile prevăzute în titlul VII din Codul fiscal	Art. 221 ³ alin. (1) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (1) și (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei Autoritatea competentă poate suspenda, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinat înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz.
16.05	Nerestituirea în vederea distrugerii a marcajelor neutilizate în termenul prevăzut în titlul VII din Codul fiscal unității specializate pentru tipărirea acestora	Art. 221 ³ alin. (1) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei
16.06	Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 206 ²⁶ alin. (1) lit. f) și i) din Codul fiscal	Art. 221 ³ alin. (1) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (1) și (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei Autoritatea competentă poate revoca, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinat înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz.
16.07	Deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu titlul VII din Codul fiscal	Art. 221 ³ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare

1	2	3	4	5
16.08	Deținerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit titlului VII din Codul fiscal, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false sub limitele prevăzute la art. 296 ¹ alin. (1) lit. l) din titlul IX ¹ din Codul fiscal	Art. 221 ³ alin. (2) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și: — confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare; — suspendarea activității de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1—3 luni, în cazul comercianților în sistem angro și/sau en détail
16.09	Practicarea, cu excepția situațiilor prevăzute de lege, de către producători, importatori, operatori economici care realizează achiziții intracomunitare sau de către persoane care comercializează, sub orice formă, de prețuri de vânzare mai mici decât costurile ocazionate de producerea, importul sau desfacerea produselor accizabile vândute, la care se adaugă acciza și taxa pe valoarea adăugată, dacă fapta nu a fost săvârșită astfel încât să constituie infracțiune	Art. 221 ³ alin. (2) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare
16.10	Neînscrierea distinctă în facturi și în avize de însoțire a valorii accizelor sau a impozitului la țiteiul din producția internă, în cazurile prevăzute în titlul VII din Codul fiscal	Art. 221 ³ alin. (2) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei
16.11	Neutilizarea documentelor fiscale prevăzute în titlul VII din Codul fiscal	Art. 221 ³ alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare
16.12	Neefectuarea, prin unități bancare, a decontărilor între operatorii economici plătitori de accize și operatorii economici cumpărători de produse accizabile, ca persoane juridice ce desfășoară operațiuni cu produse accizabile, cu excepțiile prevăzute în titlul VII din Codul fiscal	Art. 221 ³ alin. (2) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei
16.13	Amplasarea mijloacelor de măsurare a producției și a concentrației alcoolice pentru alcool etilic și distilate în alte locuri decât cele prevăzute expres în titlul VII din Codul fiscal	Art. 221 ³ alin. (2) lit. g) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) și (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei Autoritatea competentă poate suspenda, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz.

1	2	3	4	5
16.14	Nesesizarea autorității competente în cazul deteriorării sigiliilor aplicate de către aceasta	Art. 221 ³ alin. (2) lit. h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) și (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și oprirea activității de producție a produselor accizabile prin sigilarea instalației, în cazul producătorilor Autoritatea competentă poate suspenda, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz.
16.15	Transportul de produse accizabile în regim suspensiv de accize care nu este acoperit de documentul administrativ electronic sau, după caz, de un alt document utilizat pentru acest regim prevăzut în titlul VII din Codul fiscal ori cu nerespectarea procedurii în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție	Art. 221 ³ alin. (2) lit. i) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și: — confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare; — confiscarea cisternelor, recipientelor și mijloacelor de transport utilizate în transportul produselor accizabile
16.16	Primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize cu nerespectarea cerințelor prevăzute în titlul VII din Codul fiscal	Art. 221 ³ alin. (2) lit. j) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare
16.17	Comercializarea în vrac și utilizarea ca materie primă pentru fabricarea băuturilor alcoolice a alcoolului etilic cu concentrația alcoolică sub 96,00% în volum	Art. 221 ³ alin. (2) lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare
16.18	Fabricarea de alcool sanitar de către alte persoane decât antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool etilic	Art. 221 ³ alin. (2) lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare
16.19	Denaturarea alcoolului etilic și a altor produse alcoolice cu nerespectarea condițiilor și procedurilor prevăzute în titlul VII din Codul fiscal	Art. 221 ³ alin. (2) lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) și (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare Autoritatea competentă poate suspenda, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz.

1	2	3	4	5
16.20	Comercializarea în vrac, pe piața națională, a alcoolului sanitar	Art. 221 ³ alin. (2) lit. n) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) și (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și: — confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare; — oprirea activității de producție a produselor accizabile prin sigilarea instalației, în cazul producătorilor Autoritatea competentă poate suspenda, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz.
16.21	Circulația și comercializarea în vrac a alcoolului etilic rafinat și a distilatelor în alte scopuri decât cele expres prevăzute în titlul VII din Codul fiscal	Art. 221 ³ alin. (2) lit. o) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) și (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și: — confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare; — oprirea activității de producție a produselor accizabile prin sigilarea instalației, în cazul producătorilor Autoritatea competentă poate suspenda, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz.
16.22	Nerespectarea procedurii privind sigilarea și desigilarea instalațiilor de fabricație a alcoolului și distilatelor, prevăzută în titlul VII din Codul fiscal	Art. 221 ³ alin. (2) lit. p) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) și (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și oprirea activității de producție a produselor accizabile prin sigilarea instalației, în cazul producătorilor Autoritatea competentă poate suspenda, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz.
16.23	Vânzarea țigaretelor de către orice persoană la un preț ce depășește prețul de vânzare cu amănuntul declarat	Art. 221 ³ alin. (2) lit. q) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei
16.24	Vânzarea de către orice persoană a țigaretelor pentru care nu s-au stabilit și declarat prețuri de vânzare cu amănuntul	Art. 221 ³ alin. (2) lit. r) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare

1	2	3	4	5
16.25	Desfășurarea activităților de distribuție și comercializare angro a băuturilor alcoolice și tutunului prelucrat cu nerespectarea obligațiilor și condițiilor prevăzute în titlul VII din Codul fiscal	Art. 221 ³ alin. (2) lit. s) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și: — confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare; — suspendarea activității de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1—3 luni, în cazul comercianților în sistem angro și/sau en détail
16.26	Desfășurarea activităților de comercializare în sistem angro și/sau en détail a produselor energetice — benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat — cu nerespectarea obligațiilor prevăzute în acest sens în titlul VII din Codul fiscal	Art. 221 ³ alin. (2) lit. ș) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și: — confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare; — suspendarea activității de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1—3 luni, în cazul comercianților în sistem angro și/sau en détail
16.27	Comercializarea, prin pompele stațiilor de distribuție, a altor produse energetice decât cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor și motorinelor, petrolului lampant, precum și a biocombustibililor, care corespund standardelor naționale de calitate	Art. 221 ³ alin. (2) lit. t) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și: — confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare; — suspendarea activității de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1—3 luni, în cazul comercianților în sistem angro și/sau en détail
16.28	Valorificarea produselor accizabile într-un antrepozit fiscal pentru care autorizația a fost revocată sau anulată, fără notificarea autorității competente cu privire la virarea accizelor la bugetul de stat	Art. 221 ³ alin. (2) lit. ț) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare
16.29	Vânzarea cu amănuntul din antrepozitul fiscal a produselor accizabile, cu excepțiile prevăzute de lege	Art. 221 ³ alin. (2) lit. u) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) și (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare Autoritatea competentă poate revoca, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz.

1	2	3	4	5
16.30	Achiziționarea produselor accizabile de la persoane care desfășoară activități de distribuție și comercializare angro a băuturilor alcoolice și tutunului prelucrat, respectiv comercializare în sistem angro a produselor energetice — benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat — și care nu respectă condițiile sau obligațiile prevăzute la art. 206 ⁶⁹ alin. (2) și (4) din titlul VII din Codul fiscal, după caz	Art. 221 ³ alin. (2) lit. v) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei
16.31	Deținerea în scopuri comerciale, cu neîndeplinirea cerințelor prevăzute în titlul VII din Codul fiscal, a produselor accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un alt stat membru	Art. 221 ³ alin. (2) lit. w) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Art. 221 ³ alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare	Amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și confiscarea produselor, iar în situația când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

O R D I N

**privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I,
a Acordului dintre Ministerul Administrației și Internelor
din România și Ministerul Afacerilor Interne din Republica
Bulgaria privind cooperarea în domeniul învățământului,
instruirii și calificării polițiștilor, semnat la București
la 12 octombrie 2011**

În temeiul art. 28 alin. (2) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele și al art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin.

Art. 1. — Se dispune publicarea, fără plată, în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Acordului dintre Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Afacerilor Interne din Republica Bulgaria privind cooperarea în domeniul învățământului, instruirii și calificării polițiștilor, semnat la București la 12 octombrie 2011, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș

București, 1 noiembrie 2011.
Nr. 245.

A C O R D

între Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Afacerilor Interne din Republica Bulgaria privind cooperarea în domeniul învățământului, instruirii și calificării polițiștilor

Ministerul Administrației și Internelor din România și Ministerul Afacerilor Interne din Republica Bulgaria, denumite în continuare *părți contractante*, intenționând să contribuie la dezvoltarea relațiilor bilaterale, dorind să coopereze în domeniul învățământului și calificării polițiștilor, în contextul Procesului de la Bologna, pornind de la necesitatea îmbunătățirii învățământului și calificării polițiștilor, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Părțile contractante, în conformitate cu legislația internă și ținând cont de angajamentele internaționale ale statelor lor, au convenit să intensifice cooperarea în următoarele domenii ale învățământului, instruirii și calificării polițiștilor, inclusiv a cadrelor de conducere:

1. schimbul de informații și experiență privind:

a) organizarea procesului de învățământ în Ministerul Administrației și Internelor din România și în Ministerul Afacerilor Interne din Republica Bulgaria;

b) învățământul, instruirea și calificarea personalului didactic, în special sistemul și modalitățile de selecționare, instruire și atestare;

c) asigurarea științifică și pedagogică a procesului de învățământ, în special asigurarea materialului didactic, pregătirea și editarea cărților, manualelor și a altor materiale cu caracter științific și metodic.

2. organizarea de activități comune de instruire și calificare a polițiștilor, inclusiv a cadrelor de conducere;

3. schimb de informații în domeniul organizării activității de cercetare științifică și științifico-aplicativă;

4. schimb de experiență privind formele de cooperare internațională, pentru elaborarea și aplicarea proiectelor și programelor de învățământ și calificare;

5. organizarea de activități comune în domeniul sportului și culturii.

ARTICOLUL 2

(1) Pentru punerea în aplicare a prevederilor prezentului acord, părțile contractante vor desemna următoarele autorități competente:

Pentru România:

— Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din cadrul Ministerului Administrației și Internelor
Aleea Privighetorilor nr. 1a, sectorul 1, București, România
Tel.: 00 40 21 317.55.27/311.48.11
Fax: 00 40 21 317.55.17

E-mail: relint@academiadepolitie.ro

Pentru Republica Bulgaria:

— Academia Ministerului Afacerilor Interne
Bd. „Alexandar Malinov” nr. 1
cod 1715, Sofia, Republica Bulgaria
Tel.: 00359 2 9829206
Fax: 00359 2 974 37 85
E-mail: academy@mvr.bg

(2) Orice modificări legate de autoritățile competente se comunică în scris celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 3

Părțile contractante elaborează anual programul de cooperare în domeniul învățământului și calificării polițiștilor, cu valabilitate pentru anul următor, luând în considerare resursele la dispoziție.

ARTICOLUL 4

Părțile contractante organizează desfășurarea activităților de învățământ și conferințe științifice pe temele menționate în program, potrivit prevederilor art. 3.

ARTICOLUL 5

În funcție de posibilități, părțile contractante efectuează, de comun acord, schimburi reciproce de personal didactic, doctoranzi, specialiști, cursanți și studenți.

ARTICOLUL 6

Părțile contractante convin, pentru fiecare caz concret, în privința cheltuielilor legate de organizarea activităților prevăzute în prezentul acord. Cheltuielile de transport sunt în sarcina părții trimitătoare.

ARTICOLUL 7

Părțile contractante studiază posibilitățile de participare în comun la activitățile Colegiului European de Poliție (CEPOL), precum și la proiecte și programe de învățământ finanțate de Uniunea Europeană și alte organizații.

ARTICOLUL 8

(1) Prezentul acord se încheie pe o perioadă de 5 ani și intră în vigoare de la data semnării acestuia.

(2) De comun acord, părțile contractante pot completa sau modifica prezentul acord. Modificările și completările intră în vigoare în conformitate cu prevederile alin. (1).

(3) Fiecare dintre părțile contractante poate denunța unilateral prezentul acord, prin notificarea în scris a celeilalte părți contractante. Încetarea valabilității intră în vigoare după 30 de zile de la data primirii notificării.

Semnat la București la 12 octombrie 2011, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, bulgară și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul unor diferențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Ministerul Administrației și Internelor din România
Rectorul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”,
Ioan Tăut

Pentru Ministerul Afacerilor Interne din Republica Bulgaria
Rectorul Academiei Ministerului Afacerilor Interne,
Yordan Penev

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.518 din 3 noiembrie 2011

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 890 din 31 octombrie 2011

ORDIN

pentru aprobarea formularului de raportare a consumului de medicamente

Având în vedere:

— Referatul de aprobare al Ministerului Sănătății nr. RL 2.469/2011 și al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. DG 3.637 din 31 octombrie 2011;

— art. 5 alin. (4) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății,

în temeiul dispozițiilor art. 281 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Pentru calculul contribuției trimestriale aprobate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, unitățile sanitare cu paturi și centrele de dializă aflate în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate/Casa Națională de Asigurări de Sănătate au obligația raportării lunare, în format electronic, până la data de 15 a lunii curente pentru luna anterioară, a consumului de medicamente, pe baza formularului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, iar pe suport de hârtie se depune situația centralizată.

(2) Centrele de dializă aflate în relații contractuale cu Casa Națională de Asigurări de Sănătate au obligația raportării datelor

prevăzute la art. 1 alin. (1) la casele de asigurări de sănătate în a căror rază administrativ-teritorială își are sediul respectivul centru de dializă.

Art. 2. — Unitățile sanitare cu paturi și centrele de dializă răspund de corectitudinea și exactitatea datelor raportate caselor de asigurări de sănătate.

Art. 3. — Casele de asigurări de sănătate, unitățile sanitare cu paturi și centrele de dializă vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ritli Ladislau

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Nicolae-Lucian Duță

ANEXĂ

STRUCTURA DE DATE

a fișierului de raportare de către unitățile sanitare cu paturi și centrele de dializă a consumului de medicamente, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății

Descriere atribut
Codul de identificare a furnizorului de servicii (Codul unic de identificare)
Denumirea furnizorului de servicii
Numărul de contract al furnizorului de servicii
Anul contractului
Codul casei de asigurări cu care are contract farmacia
Data la care s-a efectuat raportarea
Numărul programului național de sănătate (valoarea codului din nomenclatorul de programe naționale conform Hotărârii Guvernului nr. 720/2008, acolo unde este cazul)
Numărul foii de condică în registrul spitalului
Data condicii de medicamente
Specifică dacă medicamentul este eliberat pe bază de rețetă.
Numărul de înregistrare în registrul de consultații/în foile de observație
Data înregistrării în registrul de consultații/în foile de observație
Specifică dacă pacientul este asigurat sau nu.
Parafa medicului prescriptor

CNP-ul persoanei care a primit prescrierea
Codul casei de asigurări a pacientului. Acest atribut este preluat din nomenclatorul OrgUnits.
Numărul rețetei
Seria rețetei
Data prescrierii rețetei
Numărul fișei de internare
Data fișei de internare
Numărul de zile de tratament
Data de prescriere a rețetei
Data de eliberare a rețetei
Data facturii către casa de asigurări de sănătate
Seria și numărul facturii către casa de asigurări de sănătate
Cetățenia pacientului (codul de țară din nomenclatorul de țări)
Specifică dacă rețeta a fost aprobată de comisie.
Codul medicamentului. Acest atribut se preia din nomenclatorul Drugs.
Codul substanței active. Acest atribut se preia din nomenclatorul ActiveSubstances.
Codul concentrației. Acest atribut se preia din nomenclatorul Concentrations.
Codul categoriei de boală. Acest atribut se preia din nomenclatorul DiseaseCategories.
Codul de boală. Acest atribut se preia din nomenclatorul ICD10.
Codul formei farmaceutice. Acest atribut se preia din nomenclatorul PharmaceuticalForms.
Doza zilnică
Cantitatea de UT pe forma de ambalare
Cantitatea prescrisă de UT
Cantitatea eliberată de UT
Numărul facturii de achiziție
Data facturii de achiziție
Valoarea totală a facturii de achiziție
Codul unic de identificare a furnizorului de pe factura de achiziție
Numărul lotului de medicamente
Data expirării lotului de medicamente
Cantitate de UT facturată
Procent TVA
Valoare TVA
Valoare fără TVA
Valoare totală
Preț unitar
Modul de distribuție a valorii (0 — PNS nedefalcat, 1 — spital, 2 — ambulatoriu)

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.519 din 3 noiembrie 2011

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 887 din 25 octombrie 2011

O R D I N

privind modificarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 864/538/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice pentru anul 2011 de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2011—2012

Având în vedere Referatul de aprobare nr. RL 2.470 din 3 noiembrie 2011 al Ministerului Sănătății și nr. DG 3.545 din 21 octombrie 2011 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul prevederilor:

— Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 1.389/2010 pentru aprobarea Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2011—2012, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 972/2006 pentru aprobarea Statutului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 864/538/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice pentru anul 2011 de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2011—2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 și 384 bis din 1 iunie 2011, cu

modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa 17 A, pozițiile 93, 103, 158, 161, 162, 195, 341, 362 și 374 se abrogă.

2. La anexa 17 A, pozițiile 92, 97, 157, 338, 361 și 373 vor avea următorul cuprins:

„92	BR01	Spitalul Județean de Urgență Brăila	1.2767	1433
.....				
97	BT01	Spitalul Județean de Urgență «Mavromati» Botoșani	0.9937	1433
.....				
157	CV 01	Spitalul Județean «Dr. Fogolyan Kristof» Sfântu Gheorghe	1.0642	1433
.....				
338	TM 02	Spitalul Municipal Clinic de Urgență Timișoara	1.1165	1433
.....				
361	VL 01	Spitalul Județean de Urgență Râmnicu Vâlcea	0.9733	1433
.....				
373	VS02	Spitalul Municipal de Urgență «Elena Beldiman» Bârlad	1.0344	1433”

Art. II. — Prezentul ordin intră în vigoare începând cu luna noiembrie 2011 și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ritli Ladislau

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Nicolae-Lucian Duță

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 23

din 17 octombrie 2011

Dosar nr. 26/2011

Rodica Aida Popa	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele Secției I civile
Corina Michaela Jîjîie	— președintele Secției penale
Gabriela Victoria Bîrsan	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adrian Bordea	— președintele Secției a II-a civile
Raluca Moglan	— judecător Secția I civilă
Romanița Vrânceanu	— judecător Secția I civilă, judecător raportor
Bianca Elena Țăndărescu	— judecător Secția I civilă
Crețu Dragu	— judecător Secția I civilă
Carmen Elena Popoiag	— judecător Secția I civilă
Florentin Sorin Drăguț	— judecător Secția I civilă
Corina Alina Corbu	— judecător Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Frumușelu	— judecător Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Rîciu	— judecător Secția de contencios administrativ și fiscal, judecător raportor
Gabriela Bogasiu	— judecător Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheorghita Luțac	— judecător Secția de contencios administrativ și fiscal
Viorica Trestianu	— judecător Secția a II-a civilă
Elena Daniela Marta	— judecător Secția a II-a civilă, judecător raportor
Roxana Popa	— judecător Secția a II-a civilă
Aurelia Motea	— judecător Secția a II-a civilă
Maura Olaru	— judecător Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător Secția a II-a civilă
Vasile Aloxandri	— judecător Secția penală
Mariana Ghena	— judecător Secția penală

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Antonia Eleonora Constantin, procuror șef adjunct al Secției judiciare — Serviciul judiciar civil.

La ședința de judecată participă doamna Niculina Vrâncuț, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27³ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 și art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 raportat la dispozițiile art. 55 alin. (5) din Legea nr. 45/2009 referitor la trecerea terenurilor aflate în administrarea instituțiilor prevăzute de art. 9 alin. (1) și art. 9 alin. (11) din Legea nr. 1/2000 din domeniul public al statului în domeniul privat al unității administrativ-teritoriale, prin hotărâri ale comisiilor județene pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor, în vederea reconstituirii dreptului de proprietate pe vechile amplasamente în favoarea foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, formulând concluzii pentru admiterea acestuia și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept ce a generat practica neunitară

Prin sesizarea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nr. 1.209/C/5315/III-5/2010, înregistrată la Înalta Curte de Casație și Justiție la 23 august 2011, s-a învederat existența unei jurisprudențe neunitare în legătură cu problema interpretării și aplicării dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 și ale art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 raportat la dispozițiile art. 55 alin. (5) din Legea nr. 45/2009, referitor la trecerea terenurilor aflate în administrarea instituțiilor prevăzute la art. 9 alin. (1) și (11) din Legea nr. 1/2000 din domeniul public al statului în domeniul privat al unității administrativ-teritoriale, prin hotărâri ale comisiilor județene pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor, în vederea reconstituirii dreptului de proprietate pe vechile amplasamente în favoarea foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora.

2. Examenul jurisprudențial

Problema de drept ce a condus la punctul de vedere neunitar a fost determinată de faptul că instanțele de judecată învestite prin plângerile formulate de instituțiile prevăzute de art. 9 alin. (1) și (11) din Legea nr. 1/2000 au statuat diferit asupra legalității hotărârilor adoptate de comisiile județene de fond funciar prin

Completul competent să judece recursul în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 26/2011 este legal constituit, conform dispozițiilor art. 330⁶ alin. 1 și 8 din Codul de procedură civilă, modificat și completat prin Legea nr. 202/2010, și ale art. 27² alin. 2 lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința completului este prezidată de doamna judecător Rodica Aida Popa, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

care terenuri aflate în perimetrul stațiilor, instituțiilor și centrelor de cercetare ori al unităților de învățământ de profil agricol sau silvic au fost trecute din domeniul public al statului în domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale, pentru a fi puse la dispoziția comisiilor locale, în vederea reconstituirii dreptului de proprietate pe vechile amplasamente, respectiv asupra hotărârilor prin care s-a reconstituit dreptul de proprietate pe vechile amplasamente în favoarea foștilor proprietari, în cadrul acestor perimetre.

În analiza legalității hotărârilor comisiilor județene de fond funciar, din perspectiva competenței funcționale a acestora de a dispune modificarea regimului juridic al terenurilor în discuție, instanțele de judecată au ajuns la concluzii diferite în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 raportat la art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1999.

Aceeași problemă de drept a fost soluționată diferit de instanțele investite cu judecata plângerilor formulate de foștii proprietari ai terenurilor preluate de stat, situate în perimetrul instituțiilor prevăzute de art. 9 alin. (1) și (1¹) din Legea nr. 1/2000.

3. Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești

3.1. Astfel, într-o primă orientare *jurisprudențială*, s-a considerat că reconstituirea dreptului de proprietate pe vechile amplasamente situate în perimetrele stațiilor, instituțiilor și centrelor de cercetare, respectiv ale unităților de învățământ cu profil agricol sau silvic și preluarea acestor terenuri prin hotărâri ale comisiilor județene de fond funciar se pot realiza fără o prealabilă dezafectare a acestor bunuri, prin trecerea lor din domeniul public al statului în domeniul privat, prin hotărâre a Guvernului.

În susținerea acestei opinii, s-a arătat că dispozițiile art. 9 alin. (1) și (1¹) din Legea nr. 1/2000, modificată și completată, se asimilează unei astfel de treceri prealabile a bunurilor respective din domeniul public în domeniul privat, în acest sens fiind evocată și Decizia nr. 136 din 21 octombrie 1998 pronunțată de Curtea Constituțională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998.

S-a arătat că modificările aduse prin Legea nr. 247/2005, art. 11 alin. (2¹) din Legea nr. 18/1991, republicată, au statuat cu valoare de principiu că terenurile preluate abuziv de cooperativele agricole de producție de la persoanele fizice, fără înscriere în cooperativele agricole de producție sau de către stat, fără niciun titlu, revin de drept proprietarilor care au solicitat reconstituirea dreptului de proprietate pe vechile amplasamente, dacă acestea nu au fost atribuite legal altor persoane.

S-a susținut că acest text de lege are aplicabilitate generală și reprezintă norma-cadru în materie.

În ceea ce privește terenurile care au fost date în administrarea instituțiilor și stațiilor de cercetare, precum și a unităților de învățământ cu profil agricol sau silvic, prin art. 9 alin. (1) și (1¹) din Legea nr. 1/2000, modificată și completată, se prevede că respectivele terenuri rămân în administrarea acestora, cu excepția terenurilor preluate de la foștii proprietari și solicitate de persoanele îndreptățite la reconstituire.

În aplicarea acestor dispoziții și a celor cuprinse în art. 10 din Legea nr. 1/2000, s-a considerat că trebuie să se aibă în vedere delimitarea terenurilor de strictă necesitate pentru realizarea obiectului de activitate al instituțiilor menționate.

S-a statuat că, deși trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul privat, prin hotărâre a guvernului, reprezintă regula, prevederile legilor speciale de reparație, în sensul includerii în sfera de reglementare nu numai a bunurilor din domeniul privat, ci și a celor din domeniul public, se aplică cu prioritate.

În susținerea interpretării dispozițiilor legii speciale, ca reglementând o prealabilă trecere a bunurilor respective în domeniul privat, altfel decât prin hotărâre a Guvernului, au fost invocate și prevederile art. III alin. (1¹) din Legea nr. 169/1997,

precum și dispozițiile art. 27 alin. (7¹) din Regulamentul privind procedura de constituire, atribuțiile și funcționarea comisiilor pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, a modelului și modului de atribuire a titlurilor de proprietate, precum și punere în posesie a proprietarilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005.

S-au invocat de asemenea și prevederile art. 55 alin. (5) din Legea nr. 45/2009, care exclude trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat, prin hotărâri ale comisiilor de fond funciar, doar în situația de excepție, a terenurilor indispensabile activității de cercetare-dezvoltare.

S-a considerat că o astfel de interpretare corespunde imperativului reconstituirii dreptului de proprietate pe vechile amplasamente.

3.2. În cea de a doua orientare *jurisprudențială*, instanțele au arătat că o condiție esențială de validitate a actului administrativ, prin care se dispune cu privire la reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor situate în perimetrele unităților prevăzute de art. 9 alin. (1) și (1¹) din Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, constă în necesitatea respectării procedurilor de trecere a acestor terenuri din domeniul public al statului în domeniul privat, respectiv a prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998.

În acest context, s-a apreciat că niciuna dintre legile fondului funciar nu cuprinde o dispoziție derogatorie, ci, dimpotrivă, art. 10 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 prevede posibilitatea ca, în situația în care suprafețele proprietate privată a statului sunt insuficiente, acestea pot fi suplimentate cu suprafețe care vor fi scoase din domeniul public al statului, în condițiile legii, la propunerea prefectului.

S-a considerat, astfel, că referirea din cuprinsul Legii nr. 1/2000 la sintagma „în condițiile legii” trebuie interpretată ca o trimitere la condițiile prevăzute de Legea nr. 213/1998, în sensul obligativității parcurgerii procedurii de trecere a respectivelor terenuri din domeniul public al statului în domeniul privat, prin hotărâre a Guvernului.

4. Opinia procurorului general

Procurorul general a opinat pentru ultima orientare *jurisprudențială*, prin argumentele expuse susținând că aceasta este în acord cu litera și cu spiritul legii.

5. Raportul asupra recursului în interesul legii

Prin raportul întocmit s-a propus soluționarea recursului în interesul legii în sensul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 și art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 raportat la art. 55 alin. (5) din Legea nr. 45/2009 referitor la trecerea terenurilor aflate în administrarea instituțiilor prevăzute de art. 9 alin. 1 și (1¹) din Legea nr. 1/2000, sintagma „în condițiile legii” trebuie înțeleasă în sensul trimiterii la condițiile prevăzute de Legea nr. 213/1998, cu privire la obligativitatea parcurgerii procedurii de trecere a terenurilor din domeniul public în domeniul privat, prin hotărâre a Guvernului, emisă cu privire la terenurile delimitate în condițiile art. 9 și 12 din Legea nr. 1/2000.

6. Înalta Curte

Rezolvarea problemei de drept ridicate de prezentul recurs în interesul legii presupune să se analizeze dacă dispozițiile art. 9 alin. (1) și (1¹) din Legea nr. 1/2000, precum și cele conținute în art. III alin. (1¹) din Legea nr. 169/1997 reglementează o dezafectare *ope legis* din domeniul public al statului, prin trecerea respectivelor terenuri în domeniul privat, în vederea reconstituirii dreptului de proprietate în favoarea foștilor proprietari.

În dezlegarea problemei de drept ridicate de recursul în interesul legii se impune a se porni de la caracterele specifice ale dreptului de proprietate publică, respectiv inalienabilitatea, imprescriptibilitatea și insesizabilitatea, înscrise în art. 136 alin. (4) teza I din Constituția României, republicată, art. 11 din

Legea nr. 213/1998, art. 5 alin. (2) din Legea nr. 18/1991 și art. 1844 din Codul civil.

Aceste caractere specifice ale dreptului de proprietate publică, dintre care în discuție este inalienabilitatea, nu justifică ocrotirea preferențială a acestui drept, în raport cu dreptul de proprietate privată, ambele fiind garantate și ocrotite de lege, conform art. 44 alin. (2) și art. 136 alin. (2) din Constituția României, republicată.

În doctrină, s-a considerat că transferul bunurilor din domeniul public în domeniul privat nu este o excepție de la regula inalienabilității, acest transfer operând prin acte administrative (hotărâre a Guvernului), și nu prin mijloacele juridice de drept privat.

În ceea ce privește terenurile proprietate publică a statului, aflate în administrarea sau folosința instituțiilor și stațiilor de cercetări, precum și a unităților cu profil agricol ori silvic, Legea nr. 18/1991 (în forma sa inițială) nu reglementa posibilitatea reconstituirii în natură pe vechiul amplasament, ci doar prin echivalent.

De asemenea prin reglementările cuprinse în art. 35 alin. (2) din Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aceste terenuri au rămas supuse aceluiași regim de drept public, guvernul fiind singura autoritate cu atribuții de delimitare a acestor suprafețe.

Prin art. 2 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 s-a consacrat principiul reconstituirii dreptului de proprietate pe vechile amplasamente, cu condiția ca acestea să fie libere. Actul normativ menționat a exclus, însă, prin art. 9 alin. (1) și (2), posibilitatea reconstituirii pe terenurile aflate în administrarea instituțiilor și stațiilor de cercetare, aparținând domeniului public.

Ulterior, dispozițiile art. 9 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 au fost modificate (prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 400/2002), în sensul că terenurile proprietate de stat administrate de institutele și stațiile de cercetare destinate cercetării și producerii de semințe și material săditor din categorii biologice superioare și cele pentru creșterea de animale de rasă, precum și cele administrate de unitățile de învățământ cu profil agricol sau silvic aparțin domeniului public al statului.

În ceea ce privește situația foștilor proprietari ai terenurilor în discuție, art. 10 din Legea nr. 1/2000, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001, a stabilit că urmează să li se atribuie terenuri din proprietatea privată a statului, în situația în care acestea sunt insuficiente putând fi suplimentate cu suprafețe ce se vor scoate din domeniul public al statului, la propunerea prefectului sau se vor acorda despăgubiri.

Legea nr. 247/2005 a consacrat pentru prima dată principiul reconstituirii dreptului de proprietate pe vechiul amplasament, cu respectarea atribuirilor legale de proprietate din perioadele anterioare.

Art. 1 pct. 14 și 15 din titlul VI al Legii nr. 247/2005 a modificat dispozițiile art. 9 din Legea nr. 1/2000, stabilind posibilitatea reconstituirii dreptului de proprietate în favoarea foștilor proprietari pe vechiul amplasament și în ceea ce privește terenurile din perimetrele stațiilor, instituțiilor și centrelor de cercetare, specificând că în proprietatea statului și în administrarea acestor institute urmau să rămână numai terenurile destinate cercetării și producerii de semințe, de material săditor din categoriile biologice superioare și de animale de rasă.

De asemenea, prin art. 10 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1/2000, modificată și completată prin Legea nr. 247/2005, s-a prevăzut ca persoanelor cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor deținute de instituțiile și stațiile de cercetare să li se atribuie terenuri în natură, din proprietatea

privată a statului, în situația în care acestea sunt insuficiente putând fi suplimentate cu suprafețe ce se vor scoate din domeniul public al statului, în condițiile legii, la propunerea prefectului.

Dispozițiile Legii nr. 247/2005 au menținut posibilitatea acordării cu caracter subsecvent a măsurilor reparatorii prin echivalent, sub forma despăgubirilor.

Reconstituirea dreptului de proprietate pe terenuri situate în perimetrul stațiilor de cercetare presupune, așadar, următoarele premise:

— trecerea terenurilor în discuție din domeniul public al statului în domeniul privat al unității administrativ-teritoriale în a cărei rază se situează;

— delimitarea terenului în sole compacte, conform art. 9 și 12 din Legea nr. 1/2000;

— terenul ce face obiectul retrocedării să nu fie indispensabil cercetării, astfel cum rezultă din interpretarea dispozițiilor art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 890/2005;

— lipsa terenului disponibil administrat de alte instituții și autorități publice din județul respectiv sau din județele învecinate reprezintă o condiție negativă ce rezultă din interpretarea art. 10 alin. (7) din regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005 și se impune a fi îndeplinită numai în situația în care reconstituirea nu se realizează pe fostul amplasament al proprietarului deposedat, ci pe un altul.

Condiția esențială de validitate a actului administrativ prin care se dispune cu privire la reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor din perimetrul stațiilor de cercetare constă în legalitatea procedurii de trecere a terenului din domeniul public al statului în cel privat, operațiune prin care aceste bunuri intră în circuitul civil, putând servi la retrocedare.

Înalta Curte constată că se impune îndeplinirea cerințelor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998, care stipulează că trecerea din domeniul public în domeniul privat se face prin hotărâre a Guvernului, dacă prin Constituție sau prin lege nu se prevede altfel.

Niciuna dintre legile fondului funciar nu prevede o situație derogatorie, în sensul că trecerea imobilelor din domeniul public în cel privat să se realizeze altfel decât potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998.

Din interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 și a dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 rezultă că referirea din art. 10 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 la noțiunea „în condițiile legii” trebuie raportată la dispozițiile-cadru ale Legii nr. 213/1998 și, prin urmare, la obligativitatea parcurgerii procedurii de trecere din domeniul public în domeniul privat, prin hotărâre a Guvernului.

Numai puterea executivă are competența de a dispune asupra intrării unui bun din domeniul public în cel privat, cu excepția situației în care prin lege sau Constituție nu se prevede altfel.

Legiuitorul a respectat principiul ierarhiei actelor normative, statuând că orice excepție de la competența Guvernului de a decide asupra regimului juridic al bunurilor proprietate publică să fie reglementată numai de acte normative cu forță de lege.

Sanctiunea nerespectării competenței și a procedurii de dezafectare a terenurilor din domeniul public și de trecere a acestora în domeniul privat este expres prevăzută de art. 11 alin. (2) din Legea nr. 213/1998, respectiv nulitatea absolută.

Ca atare, nu se poate recunoaște comisiei județene competența de a dispune trecerea din domeniul public în domeniul privat a terenurilor aflate în perimetrul stațiilor de cercetare, comisia neputându-se substitui puterii executive în ceea ce privește competența exercitării atribuțiilor stabilite de Legea nr. 213/1998.

Constatarea trecerii terenurilor din domeniul public în domeniul privat prin hotărâre a comisiei județene reprezintă o

operațiune ulterioară, de confirmare și atestare a dezafectării din domeniul public, în conformitate cu art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998, prin hotărâre a Guvernului.

Ca atare, se poate concluziona că dreptul de proprietate publică nu încetează decât prin modalitățile indicate în art. 10 alin. (1) din Legea nr. 213/1998, în caz contrar fiind încălcat caracterul inalienabil al terenurilor proprietate publică aflate în administrarea stațiunii de cercetare.

O etapă specifică a procedurii de reconstituire a dreptului de proprietate asupra terenurilor proprietate publică aflate în administrarea stațiunilor de cercetare o constituie procedura de identificare a terenurilor supuse restituirii, în sensul că acestea să se delimiteze în sole compacte, începând de la marginea perimetrului, conform Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gh. Ionescu Șișești”, operațiune reglementată de prevederile art. 9—12 din Legea nr. 1/2000.

Conform art. 12 alin. (1) din Legea nr. 1/2000, comisiile comunale, orașenești sau municipale din unitățile administrativ-teritoriale pe care se află terenurile împreună cu oficiile de cadastru și publicitate imobiliară vor delimita terenurile solicitate pe vechile amplasamente, dacă acestea nu au fost atribuite legal altor persoane, sau în sole situate în vecinătatea localităților, acceptate de foștii proprietari.

Operațiunea de delimitare a terenurilor supuse retrocedării trebuie să fie anterioară atât operațiunii de validare prin hotărâre a comisiei județene, cât și celei de trecere a terenurilor din domeniul public în domeniul privat prin hotărâre a Guvernului, deoarece numai procedând astfel se pot cunoaște cu exactitate întinderea și caracteristicile suprafeței ce se solicită a fi inclusă în circuitul civil general.

Anterioritatea în timp a operațiunii de delimitare a terenurilor în sole compacte, conform Legii nr. 290/2002, rezultă din interpretarea dispozițiilor art. 12 alin. (4) din Legea nr. 1/2000, care stipulează că procesul-verbal de delimitare împreună cu hotărârea comisiei locale vor fi supuse spre validare comisiei județene, care este obligată să se pronunțe în termen de 30 de zile de la primirea acestora.

Numai ulterior intervine competența stațiunii de cercetare de a proceda, în mod concret, la stabilirea terenurilor supuse retrocedării, pe baza delimitării efectuate conform art. 12 alin. (4) din Legea nr. 1/2000, astfel încât puterea executivă să aibă la dispoziție toate elementele necesare spre a putea decide asupra trecerii terenurilor în domeniul privat, dacă acestea nu sunt indispensabile cercetării, conform art. 10 alin. (8) din regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005.

Per a contrario, dacă s-ar accepta ideea ca delimitarea terenurilor a căror restituire s-a dispus să se realizeze ulterior validării și trecerii bunurilor din domeniul public în cel privat, s-ar introduce un element discreționar, aleatoriu, în ceea ce privește delimitarea imobilelor și respectarea limitei decurgând din caracterul indispensabil pentru cercetare al terenurilor supuse reconstituirii dreptului de proprietate.

Validarea nu presupune în mod obligatoriu ca persoanele îndreptățite să primească teren pe vechiul amplasament, ci se pot atribui terenuri din rezerva aflată la dispoziția Comisiei Locale de Fond Funciar sau chiar despăgubiri, în lipsa rezervei. Dreptul câștigat prin validare nu presupune, în mod necesar, ca persoanele îndreptățite să primească teren în natură, individualizat în perimetrul stațiunii de cercetare.

Un bun aflat în domeniul public de interes național nu poate fi lăsat la dispoziția unei instituții de interes județean, în caz contrar fiind încălcat regimul juridic al proprietății publice.

Comisia județeană poate doar să constate trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat, după parcurgerea

procedurii expres prevăzute de lege, hotărârile sale neintrând în sfera noțiunii de lege, *lato sensu*.

Acestea sunt acte administrative ce nu se pot încadra în situația de excepție la care fac referire dispozițiile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998.

Mai mult, având în vedere că terenurile institutelor și stațiunilor de cercetare științifice sunt cuprinse expres în enumerarea din anexa la Legea nr. 213/1998, la pct. 5, ar fi împotriva oricărei norme (de tehnică legislativă) să se permită ca o hotărâre a comisiei județene să modifice o lege.

Nu se poate accepta teza instanțelor care s-au raliat primei orientări jurisprudențiale, potrivit căreia, prin art. III alin. (1¹) din Legea nr. 169/1997, s-ar fi derogat de la dispozițiile imperative ale Legii nr. 213/1998.

Dispozițiile invocate nu derogă de la cele ale Legii nr. 213/1998, ci suspendă efectele unor acte administrative prin care au fost trecute în domeniul public al statului sau al localităților terenuri pentru care s-au depus cereri de reconstituire.

Este evident că dispozițiile Legii nr. 213/1998 nu au putut fi suspendate în baza acestui articol, având în vedere că aceasta este un act normativ emis de Parlament, iar nu un act administrativ, suspendarea neputând fi extinsă pe cale de interpretare și asupra legilor (actelor normative).

Constatarea, prin hotărârea de validare, a trecerii suprafeței supuse restituirii din domeniul public în cel privat al unității administrativ-teritoriale, conform art. 27 alin. (7¹) din regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 890/2005 (astfel cum a fost completată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.832/2005), nu poate fi interpretată în sensul că s-ar recunoaște comisiei județene prerogativa de a hotărî trecerea unui bun din domeniul public în cel privat.

Principiul ierarhiei actelor normative presupune ca dezactivarea unui teren din domeniul public al statului să se facă printr-un act cu aceeași forță juridică. Or, hotărârea comisiei județene nu răspunde acestui imperativ, fiind un act administrativ, și nu un act normativ. Comisia, ca și autoritate administrativă, nu se poate substitui puterii executive în exercitarea atribuțiilor prevăzute de Legea nr. 213/1998, date în competența exclusivă a Guvernului.

Faptul că legiuitorul, prin edictarea dispozițiilor modificatoare ale Legii nr. 247/2005, nu a înțeles să deroge de la procedura stabilită prin Legea nr. 213/1998, rezultă și din intervenția ulterioară a acestuia, prin art. 55 alin. (5) din Legea nr. 45/2009 fiind interzisă în mod expres trecerea terenurilor aflate în administrarea unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare indispensabile cercetării, din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, prin hotărâre a comisiei locale, a comisiei județene, respectiv a Comisiei de Fond Funciar a Municipiului București.

În acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în Cauza *Viașu împotriva României* (Cererea nr. 75.951/01, Hotărârea din 9 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 29 mai 2009), pentru a se elimina echivocul situațiilor juridice incerte, trebuie să se aprecieze dacă justul echilibru ce trebuie păstrat între protecția drepturilor foștilor proprietari și cerințele interesului general nu a fost distrus prin aceea că persoanele îndreptățite la reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor au suportat o sarcină disproporționată și excesivă prin neexecutarea creanței privind restituirea bunului sau a creanței în despăgubire. Se impune a se concluziona că identificarea terenurilor ce pot forma obiectul reconstituirii dreptului de proprietate pe vechile amplasamente și trecerea lor din domeniul public al statului în cel privat trebuie să se situeze în timp anterior validării propunerilor de reconstituire.

Această interpretare a normei de drept în discuție asigură previzibilitatea în procesul de reconstituire a dreptului de proprietate, respectând, totodată, cerințele realizării interesului general al societății în apărarea și garantarea dreptului de proprietate publică a statului.

Semnificativ din perspectiva examinată este și faptul că Guvernul României a dispus, în cazul anumitor suprafețe de teren, trecerea din domeniul public în domeniul privat, în administrarea unor comisii locale, în vederea stabilirii dreptului de proprietate pentru persoanele îndreptățite.

Astfel, cu titlu exemplificativ, prin Hotărârea Guvernului nr. 131/2008, Guvernul României a aprobat trecerea în domeniul privat al statului și în administrarea Consiliului Local al Comunei Balotești și a Consiliului Local al Comunei Corbeanca a unor suprafețe de teren, în vederea stabilirii dreptului de proprietate privată pentru persoanele îndreptățite.

Se poate reține, prin urmare, că atunci când s-a dorit trecerea unor terenuri în domeniul privat, Guvernul României a emis hotărâri în acest sens, identificând în concret (în anexa nr. 9 la Hotărârea Guvernului nr. 131/2008) suprafețele de teren indispensabile activității de cercetare.

Această interpretare nu încalcă nici jurisprudența creată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Pop împotriva României* (Cererea nr. 7.234/03, Hotărârea din 21 decembrie 2006), potrivit căreia hotărârile de validare emise de către comisiile de fond funciar, confirmate printr-o hotărâre judecătorească, reprezintă o creanță împotriva statului român, care ar putea fi considerată drept „valoare patrimonială”, ce necesită protecția art. 1 al Protocolului adițional nr. 1 la Convenție.

S-a considerat că persoanele îndreptățite, ale căror cereri au fost validate prin hotărârile comisiilor județene, au cel puțin o „speranță legitimă” ce reprezintă un bun, în sensul art. 1 din Protocol, astfel că reconstituirea dreptului de proprietate fără

punere în posesie conform legii nu poate fi considerată o realizare efectivă și integrală a dreptului de proprietate, posesia reprezentând unul dintre atributele dreptului de proprietate privată.

Dreptul persoanelor îndreptățite la reconstituirea proprietății asupra terenurilor în natură sau prin despăgubiri stabilite conform legii (art. 10 din Legea nr. 1/2000) nu este contestat, dreptul câștigat prin validare nepresupunând, însă, în mod necesar, ca foștii proprietari să primească teren în natură, individualizat în perimetrul stațiunii de cercetare.

Nu se aduce, prin urmare, cu nimic atingere speranței lor legitime, ce reprezintă un „bun” în sensul art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenție (a se vedea cauzele *Brumărescu împotriva României*, *Străin și alții împotriva României*, *Păduraru împotriva României*).

Decizia nr. 132 din 23 noiembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 15 februarie 1995, prin care Curtea Constituțională a reținut că textul 41 alin. (2) din Constituție [devenit art. 44 alin. (2) după revizuire] nu pune semnul egalității între cele două forme de proprietate publică și privată sub aspectul protecției juridice, trebuie să fie interpretată doar în sensul recunoașterii diferențelor de regim juridic, iar nu în sensul apărării preferențiale a dreptului de proprietate publică.

Tot astfel, prin Decizia nr. 136/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, cu referire la dispozițiile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 213/1998, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că: „deoarece restituirea în natură foștilor proprietari ai unor asemenea bunuri ar urma să fie stabilită de lege, ea ar urma să fie asimilată, pentru bunurile care aparțin domeniului public al statului, cu o prealabilă trecere a bunurilor respective în domeniul privat [...] Așadar, simpla apartenență a unui bun la domeniul public nu poate fi un obstacol pentru restituirea în natură vechiului proprietar [...]”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 3307 cu referire la art. 329 din Codul de procedură civilă, modificat și completat prin Legea nr. 202/2010,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 și art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 raportat la art. 55 alin. (5) din Legea nr. 45/2009 referitor la trecerea terenurilor aflate în administrarea instituțiilor prevăzute de art. 9 alin. (1) și art. 9 alin. (1¹) din Legea nr. 1/2000 din domeniul public al statului în domeniul privat al unității administrativ-teritoriale, stabilește că sintagma „în condițiile legii” din cuprinsul Legii nr. 1/2000 trebuie înțeleasă în sensul trimiterii la condițiile prevăzute de Legea nr. 213/1998 cu privire la obligativitatea parcurgerii procedurii de trecere a terenurilor din domeniul public în domeniul privat, prin hotărâre a Guvernului, emisă cu privire la terenurile delimitate în condițiile art. 9 și 12 din Legea nr. 1/2000.

Obligatorie, potrivit art. 3307 alin. 4 din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 octombrie 2011.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,

RODICA AIDA POPA

Magistrat-asistent,

Niculina Vrâncuț

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	245	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.270	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	300	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	35	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

